

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **B. N.**, narozený dne X
státní příslušnost Republika Uzbekistán
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2025, č. j. OAM-631/ZA-ZA11-ZA05-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2025, č. j. OAM-631/ZA-ZA11-ZA05-2025, kterým žalovaný rozhodl o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), z důvodu nepřipustnosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že druhá v pořadí podaná žádost vykazuje oproti původně prezentované argumentaci novinky v zesíleného tlaku na jeho osobu ze strany vymahačů, kteří po něm vymáhají úhradu neuhrazené pohledávky, kterou není v silách žalobce splatit. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že žalobce je státním příslušníkem Uzbekistánu, který stran důvodů pro udělení mezinárodní ochrany uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení. Celá jeho rodina žije v domovském státě. Žalobce pokládá napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť z jeho odůvodnění vyplývá, že se správní orgán odmítl podanou žádostí věcně zabývat s ohledem na závěr, že žalobce nečelí azylově relevantnímu pronásledování. Žalovaný nepostupoval dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil skutečný stav věci a zcela pominul ústřední bod výpovědi žalobce, a sice opakující vydírání, které mu je komunikováno přes rodinu žijící v Uzbekistánu, ale i napřímo. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné již z důvodu nedostatku odůvodnění, kdy se nijak nezaobírá hodnocením činnosti policejního orgánu v Uzbekistánu, nejsou vyvráceny obavy žalobce z možného pronásledování.
3. Je-li proces hodnocení důkazů založen na jejich pořízení a následném vypořádání (a to nejprve izolovaně a poté ve vzájemném kontextu), v tomto uvedené rozhodnutí zaostává, žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 4 Ads 17/2007-66. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, co si správní orgán myslí o důvodech obav žalobce, natož komparace s odůvodněním prvotní žádosti žalobce, pro kterou pokládá správní orgán nyní projednávanou věc za duplicitní. Skutečnost, že žalobce čelí stejným obtížím, jaké popisoval v prvotní žádosti, i nyní, neznamená, že podává duplicitní žádost, a to s ohledem na zesílené incidenty, kdy osoby, které od něj vymáhají peníze, opakovaně navštěvují jeho rodiče a tlak na jeho osobu je zesílen. Nad rámec uvedeného je pak zapotřebí akcentovat i tu skutečnost, že žalobce je k podání žádosti motivován i humanitárními důvody, když není schopen prací v domovském státě zabezpečit životní náklady své rodiny, v ČR našel uplatnění a prosadil se na trhu práce.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Navrhl žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Žalobce podal dne 18. 4. 2024 první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Ke své žádosti uvedl dne 23. 4. 2024, že je ženatý a v Uzbekistánu má ženu a dvě děti. Z vlasti vycestoval v roce 2023. V minulosti neměl žádné povolení k pobytu ve státech Evropské unie, měl pouze řecké vízum, rok také pobýval pracovně v Rusku. Je bezúhonný, nikdy nebyl trestně stíhán. K důvodům své žádosti uvedl, že se do Uzbekistánu nemůže vrátit kvůli dluhům. V roce 2021 si půjčil peníze od muže, který mu teď pravidelně volá a požaduje je zpět. Při pohovoru dne 23. 4. 2024 sdělil, že přicestoval, protože má v České republice

(dále jen ČR“) známé. Pracovní vízum si nevyřídil, protože se o to 3x neúspěšně pokoušel, přičemž potřetí šlo o podvod a dostal řecké turistické vízum, o kterém mu zprostředkovatel tvrdil, že na základě tohoto víza smí v ČR pracovat. Peníze dluží švagrovi, ten mu každý den volá, vyhrožuje mu, že si půjde stěžovat na policii. Na dluh si nemůže v Uzbekistánu vydělat, protože je tam příliš nízká mzda. Jeho plánem do budoucna je v ČR pracovat, platit daně, vydělat si a splatit dluh. Momentálně pracuje na brigádách, protože ho nikdo nechce zaměstnat, neboť je v ČR nelegálně. Kdyby se vrátil do Uzbekistánu, osoba, které dluží peníze, by se obrátila na policii. Věřitel má k půjčce potvrzení v podobě výpisu z účtu. V Uzbekistánu by svou situaci vyřešit nemohl, protože průměrná výplata je tam 100 až 150 USD. Dluh nemůže splatit kvůli válce na Ukrajině, kvůli které nemůže provozovat svůj obchod v Rusku, protože slyšel, že cizinci se v Rusku odvádějí na frontu. Jiné důvody pro svou žádost o mezinárodní ochranu nemá. Žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 10. 2024, č. j. OAM-542/ZA-ZA12-ZA21-2024, rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona azylu.

6. Žalobce v žalobě proti prvnímu rozhodnutí žalovaného namítal, že jeho obavy souvisí s pronásledováním ze strany věřitele, od kterého si půjčil významnou finanční částku, přičemž neuhrazení půjčky vyústí v jeho trestní stíhání v domovském státě. Žalovaný se dostatečně nezaobíral pozicí uzbecké policejní složky, potažmo existencí případného orgánu vnitřní kontroly, který by dohlížel na zákonnost postupů policistů. Uvedl, že pokud čelil výhrůžkám již v době pobytu v domovském státě a následně i po přesídlení, tak se nedomnívá, že by se situace po jeho návratu uklidnila. Namítal nedostatečné posouzení důvodů pro udělení tzv. humanitárního azylu, kdy z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by se správní orgán věnoval posouzení ekonomické situace v domovském státu žalobce, resp. možnosti či nemožnosti dosažení adekvátního výdělku pro obživu rodiny.
7. Tuto žalobu zamítl zdejší soud rozsudkem ze dne 30. 1. 2025, č. j. 13 Az 37/2024-20, když uzavřel, že žalobce rezignoval na jakékoliv kroky vedoucí k získání pomoci v domovském státě, není možné se domnívat, že by mu adekvátní pomoc poskytnuta nebyla. Soudu je z jeho činnosti (rozsudek ze dne 20. 12. 2023, č. j. 13 Az 3/2023-29) známo, že v případě nečinnosti policie je možné v Uzbekistánu podat stížnost. Zejména po reformách v rámci uzbecké policie je tato schopná přijmout opatření. Dále může zakročit úřad ombudsmana, avšak jsou případy, kdy je ochrana neefektivní, a to zejména, když je potřeba chránit zájem státu. Také je možné podat stížnost na policii v kanceláři prokuratury, která má na starost monitoring legitimacy činnosti policejních úředníků. V Uzbekistánu rovněž existují prostředky ochrany, které jsou dostatečně účinné, aby byla žalobci poskytnuta ochrana v zemi původu. Bylo tedy namístě, aby žalobce nejprve využil prostředky vnitrostátní ochrany, které mu jeho domovský stát nabízí.
8. Kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2025, č. j. 6 Azs 33/2025-28. Nejvyšší správní soud konstatoval, že z tvrzení stěžovatele vyplynulo, že motivem k opuštění země původu byl dluh, který tam měl, a potíže s věřitelem, jemuž svůj dluh nebyl schopen splácet, pročež mu hrozilo trestní stíhání. Městský soud se tak příhodně zabýval otázkou, zda v případě stěžovatele jde o pronásledování či hrozbu vážné újmy ve smyslu zákona o azylu, když původcem výhrůžek je jeho věřitel. K této otázce existuje četná judikatura (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, ze dne 10. 2. 2006,

č. j. 4 Azs 129/2005-54, nebo ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 86/2008-101, č. 1806/2009 Sb. NSS). Z judikturních východisek městský soud správně vycházel, když dospěl k závěru, že stěžovatel se nepokusil svou situaci vyřešit prostřednictvím vnitrostátní ochrany, a proto není možné poskytnout ochranu mezinárodní. V takové situaci totiž nelze případ podřadit pod pronásledování či hrozbu vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Městský soud přílehlavě odkázal rovněž na judikaturu, podle níž sama nedůvěra občana ve státní instituce, zdůvodňovaná tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit, není podřaditelná pod azylově relevantní důvody (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37). Horší socio-ekonomická situace ani odlišný standard ochrany práv jednotlivců v zemi původu ve srovnání s ČR bez dalšího nezakládá důvod pro udělení azylu v ČR, podstatná pro posouzení naplnění zákonných podmínek pro udělení azylu je konkrétní situace stěžovatele a důvody, pro které o azyl žádá (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2005, č. j. 5 Azs 207/2004-53). Judikatura rovněž jasně potvrzuje, že obtíže spočívající v nemožnosti splacení dluhu soukromým osobám v zemi původu nelze bez přistoupení dalších okolností vnímat jinak než jako důvody ekonomické, nepostačující k udělení azylu nejen podle § 12, ale ani § 14 zákona o azylu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003-64, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 16. 11. 2005, č. j. 4 Azs 34/2005-60, ze dne 24. 7. 2019, č. j. 4 Azs 112/2019-46, ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 208/2020-40). Špatná ekonomická situace v zemi původu stěžovatele dopadá stejně na všechny občany a není důvodem pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany. Usnesení nabylo právní moci dne 28. 5. 2025.

9. Žalobce dne 6. 6. 2025 podal druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že se do vlasti nemůže vrátit kvůli dluhům. V roce 2021 si půjčil peníze od jednoho muže, který žadateli pravidelně volá, chce peníze zpět. Tyto důvody uváděl již v řízení o první žádosti, dluhy má stále, nesplatil ani půlku.
10. Správní orgán ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Uzbekistán vyšel z Informace OAMP; Uzbekistán - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 14. 3. 2025, Informace OAMP: Uzbekistán - Socio-ekonomická situace ze dne 6. 6. 2025.
11. Žadatel se s podklady seznámil a nežádal jejich doplnění.
12. Žalovaný v napadeném rozhodnutí srovnal důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděné v první žádosti (vysoké dluhy ve vlasti, snaha v ČR vydělat peníze na splacení dluhu). Správní orgán v řízení o první žádosti tyto obavy žalobce posoudil. Žalovaný uzavřel, že žadatel uvádí stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do vlasti vrátit, což žadatel i výslovně potvrdil. Žalovaný zhodnotil informace o zemi původu, shledal, že od 31. 10. 2024, resp. od 22. 5. 2025, nedošlo ke změně situace ve vlasti. Též poukázal na skutečnost, že ve vlasti existuje řešení situace dlužníka, a to včetně vyhlášení osobního bankrotu, lze též stanovit splátkový kalendář, případně lze využít i tzv. likvidace a splacení závazků (viz Informace OAMP: Uzbekistán - Socio-ekonomická situace). Konečně žadatel netvrdil žádné mimořádné okolnosti ve smyslu § 11a odst. 4 zákona o azylu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

13. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“, jelikož účastníci se na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez nařízení jednání, když žádná ze stran na výzvu soudu nevyjádřila nesouhlas s tímto postupem.
14. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
15. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které: a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
16. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
17. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je hlavním účelem opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany postihnout ty případy, ve kterých se objeví závažné okolnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, ve kterém je také uvedeno: „Ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu je tedy jakousi transpoziční syntézou problematiky podání opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany tak, jak je upravena v procedurální směrnici. Z důvodu citovaného ustanovení zákona o azylu lze přitom dovodit nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat: 1. je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění; 2. musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Ad 1. Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Ostatně v jiných případech by nové správní řízení pozbývalo jakéhokoli smyslu, protože jeho výsledek by byl předem daný a ve svém důsledku by takové správní řízení nekorespondovalo s požadavkem hospodárnosti vnímaným jakožto dosahování žádoucích výsledků s co nejmenšími možnými náklady.“
18. Neshledá-li správní orgán okolnosti uvedené žadatelem za dostatečné a rozhodne o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti, stanovil Nejvyššího správního soudu ve svém rozhodnutí ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/201-96, konkrétní podmínky, která musí odůvodnění správního rozhodnutí obsahovat: „Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti

či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“

19. Žalobce namítal, že nová skutečnost je zesílení tlaku na jeho osobu ze strany vymahačů, kteří po něm vymáhají úhradu neuhrazené pohledávky, kterou není v silách žalobce splatit. Žalovaný měl pominout ústřední bod výpovědi žalobce, a sice opakující vydírání, vymahači opakovaně navštěvují jeho rodiče, rozhodnutí nehodnotí činnost policejního orgánu v Uzbekistánu, není zřejmé, co si správní orgán myslí o důvodech obav žalobce, nebyla provedena komparace s odůvodněním první žádosti. Jsou dány i humanitárními důvody, žalobce není schopen prací v domovském státě zabezpečit životní náklady své rodiny.
20. Žalobní námitky nejsou důvodné.
21. Žalobce předně namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud, podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. V projednávaném případě odůvodnění rozhodnutí tyto vady rozhodně vytknout nelze, když žalovaný se situací žalobce zabýval podrobně a v rozhodnutí vysvětlil, jakými úvahami při rozhodování byl veden, napadené rozhodnutí popisuje situaci žalobce a okolnosti jeho azylového příběhu, srovnává důvody první i opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, vychází ze zpráv o zemi původu, závěry žalovaného vycházejí z obsahu spisu a jsou logicky a přesvědčivě vysvětleny, rozhodnutí tedy přezkoumatelné je.
22. Soud shledal, že žalovaný požadavky judikatury na odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu nepřipustnosti žádosti naplnil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal důvody první žádosti i druhé žádosti, tyto pak vzájemně porovnal, zároveň posoudil, zda v Uzbekistánu nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, ke změně, která by mohla představovat skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu. Nové skutečnosti uvedené žadatelem v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vytvářet takovou situaci, ve které se zásadním způsobem změní postavení žadatele oproti předchozímu stavu, který byl zkoumán v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K tomuto v daném případě nedošlo, žalobce v řízení o opakované žádosti toliko zopakoval, že jeho dluhy stále trvají.

23. Pokud žalobce v žalobě namítal, že novou skutečností je zesílení tlaku na jeho osobu ze strany vymahačů, kteří po něm vymáhají úhradu neuhrazené pohledávky, a opakující se vydírání, kdy vymahači opakovaně navštěvují jeho rodiče, žádné takové skutečnosti v řízení o opakované žádosti žalobce netvrdil. Žalobce toliko v nové žádosti uvedl, že si v roce 2021 půjčil peníze, muž mu pravidelně volá a chce je zpět. Žalobce nehovořil o žádném vydírání, ani tlaku na rodinu, nelze tedy vyčítat žalovanému, že se k těmto aspektům blíže nevyjádřil. V žalobě pak žalobce nevysvětluje, co mu bránilo tyto skutečnosti uvést v řízení před žalovaným.
24. Ohledně situace v zemi původu není tvrzeno, že by se významně změnila, k obstaraným zprávám a jejich obsahu žalobce nic nenamítal při seznámení se s podklady, ani v žalobě. Pokud bylo vytýkáno, že se žalovaný nezabýval hodnocením činnosti policejního orgánu v Uzbekistánu, k tomuto nebyl povinen, neboť žádost žalobce neposuzoval meritorně a otázka vnitřní ochrany byla hodnocena a posuzována již v řízení o první žádosti, první rozhodnutí prošlo i soudním přezkumem, žalobce v tomto ohledu žádné nové skutečnosti či změnu situace ve vlasti netvrdil. Soud dodává, že žalobce podal novou žádost o udělení mezinárodní ochrany bezprostředně po skončení soudního přezkumu rozhodnutí o jeho první žádosti, žádná změna ohledně skutečností relevantních z hlediska mezinárodní ochrany nebyla tvrzena ani zjištěna. Pokud jde o obavy žalobce, lze odkázat na odůvodnění zdejšího soudu v rozsudku ze dne 30. 1. 2025, č. j. 13 Az 37/2024-20, i závěry Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 5. 2025, č. j. 6 Azs 33/2025-28.
25. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjádřil i k otázce existence důvodů zvláštního zřetele hodných ve smyslu § 11a odst. 4 zákona o azylu, soud se ztotožňuje se závěrem, že případ žalobce žádný humanitární rozměr nemá. Tvrzení, že žalobce není schopen prací v domovském státě zabezpečit životní náklady své rodiny, uvádí až v žalobě. Žalobce je zdravý, nemá žádná omezení ani zvláštní potřeby, v Uzbekistánu vlastní byt, k situaci své rodiny neuváděl nic mimořádného.
26. Soud ze všech shora uvedených důvodů žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Soud o tomto návrhu samostatně nerozhodoval, neboť ve lhůtě pro vydání rozhodnutí o odkladném účinku rozhodl ve věci samé.
28. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 29. září 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně